ΔΙΕΘΝΙΣΤΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 ΝΟΕΜΒΡΗ, Ἀρ. φύλλου 3, ΤΙΜΗ 5 ΔΡΧ.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΕΥΡΥΝΗ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

Ἀπό τήν πρώτη στιγμή πού ἀνέβηκε στήν ἐξουσία ἡ πολιτική κυβέρνηση μπόδεψε συστηματικά τήν τρομοκρατία σέ ὅλες της τίς μορφές, ἐνάντια στούς ἀγωνιζόμενους ἐργάτες, ἀγρότες, φοιτητές, μαθητές, γιά νά μήν ἀφήσει κατ' ἀρχήν τό κίνημα νά μεγαλώσει τίς κατακτήσεις πού εἶχε κερδίσει μέ τήν κατοχύρωση τῆς δικτατορίας καί γιά νά περιορίσει στή συνέχεια σιγά - σιγά αὐτές τίς κατακτήσεις μέ σκόχο νά τίς ἀχρηστεύει δικαιωματικά.

*

Μέχρι τώρα ἡ τρομοκρατία καί οἱ δυνάμεις καταστολῆς (ΜΑΤ) κατά τό μεγαλύτερο μέρος εὐργήκαν πεδίο δράσης στά μεγάλα ἀστικά κέντρα, ἐκεῖ δηλ. πού ἡ ταξική πάλη ἐκδηλωνόταν μέ τή μεγαλύτερη ὀξύνητα (25 Μάη 1976).

Ἡ θαθιά ὅμως καί ἐλλοπλευρη καπιταλιστική κρίση θά κάνει ὥστε ἡ ταξική πάλη νά ἐκδηλωθεῖ θίαια καί ἔξω ἀπό τά συνηθισμένα αὐτά κέντρα. Αὐτό ἀκριβῶς τό γνωρίζουν οἱ μυστικές κρατικές ὑπηρεσίες (ΥΠΕΑ) τό προεβρικέ διάταγμα πού ἤρθε στή δημοσιότητα πρίν λίγες μέρες καί πού ὑπογράφτηκε στίς 24 - 4 - 80 ἀπό τόν Κλαρμπαλή εἶναι ἕνα σχέδιο γιά τήν ἀντιμετώπιση ἀκριβῶς αὐτῆς τῆς κατάσταση.

Τό διάταγμα αὐτό προβλέπει τήν ἀναδιοργάνωση τῶν καταστολτικῶν δυνάμεων (ΜΑΤ) καί τήν ἐπέκτασή τους καί σέ ἄλλα μεγάλα ἀστικά κέντρα ὅπως ἡ Πάτρα, τό Ἡράκλειο, ἡ Λάρισα καί ὅπου ἄλλοῦ κριθεῖ σκόπιμο.

Ἡ διακήτηρα καί ἡ θηριωδία τῶν καταστολτικῶν αὐτῶν δυνάμεων (ΜΑΤ) παρόλληλα μέ τά μέσα πού χρησιμοποιοῦν (καθυφαιρεμένα μηχανοκίνητα, θακρυγόνα, γκλάζες, ρόπαλα, ὅπλα) εἶναι γνωστά στούς ἐργάτες, στούς ἀγρότες, στούς φοιτητές στούς μαθητές, σ' αὐτούς πού θρέθηκαν σέ πορεῖες, συγκεντρώσεις, καταλήψεις, συγκρούσεις, σ' ὅλους ὅσους τόλμησαν, νά ἀφισοσηγήσουν τήν ἀστική κυριαρχία. Ἡ καπιταλιστική κρίση καί κατά συνέπεια ἡ χειροτέρεψη τοῦ διοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαϊκῶν μαζῶν, θά κάνει ὥστε τήν πρακτική αὐτῶν τῶν δυνάμεων καταστολῆς νά τή γνωρίσουν καί ἄνθρωποι πού πρίν τήν ἔζλεπαν μέσα ἀπό τίς φωτογραφίες τῶν διάφορων ἐντύπων.

Σύμφωνα μέ τόν κανονισμό οἱ δυνάμεις καταστολῆς (ΜΑΤ) χωρίζονται σέ τρία σώματα.

Τό πρῶτο σῶμα ἀποτελεῖται ἀπό τούς ΡΟΠΑΛΟΦΟΡΟΥΣ.

Τό δεύτερο σῶμα ἀπό τά ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΑ.

Τό τρίτο σῶμα ἀπό τούς ΕΝΟΠΛΟΥΣ

Στά πλαίσια τῆς ἀναδιοργάνωσης, στούς 3000 ἀστυνομικούς πού ἀποτελοῦνε αὐτές τίς δυνάμεις, θά προστεθοῦνε ἄλλοι 1500. Μέσα στήν Ἀθήνα αὐτή τή στιγμή ὑπάρχουν 1000 ἄτομα. Σ' αὐτούς πέρα ἀπό τούς ΡΟΠΑΛΟΦΟΡΟΥΣ καί τούς ἀξιωματικούς τους. 150 εἶναι πλημμύματα στά μηχανακίνητα, καί 70 ΕΙΔΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Σέ ὅλα τά χτίρια τῆς ἀστυνομίας ὑπάρχουν εἰδικά κουλάπια μέ κράνη, ρόπαλα, μάσκες, ἀσπίδες, καί ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΟΠΛΑ Μ-1.

Μέχρι σήμερα οἱ δυνάμεις καταστολῆς (ΜΑΤ) στήν Ἀθήνα, εἶναι ἐγκατεστημένες στήν Καλλιθέα καί στήν ὁδό Πειραιώς, προβλέπεται ὅμως νά μεταφερθοῦν σέ εἰδικά χτίρια στό Γουδί. Τή χωροφυλακή στά πρόαστια τῆς Ἀθήνας τήν ἀποτελοῦνε 1500 ἄτομα, καί στή Θεσσαλονίκη 500.

Στίς περιπτώσεις πού ἡ ἔκταση τῶν συγκρούσεων εἶναι μεγάλη καί τά (ΜΑΤ εἶναι ἀνίκανα νά ἀντιπαξιέθεθουν στό ἔργο τους, οἱ ἁπλοί χωροφύλακες ἐξοπλίζονται ἀνάλογα καί πλαισιώνουν τίς δυνάμεις αὐτές.

Εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι οἱ δημιουργία χρόνια, καί σήμερα, ἡ ἀναδιοργάνωσή καί ἡ ἐπέκτασή τους, δέν ἔγουν παρά ἕνα καί μόνο σκοπό. ΤΗ ΔΙΑΦΓΑΛΞΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗΣ. ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ.

ΜΟΥΤΕΛΗ

...πίσω ἀπό τήν βιτρίνα τοῦ Κράτους...

Καταγγέλουμε:

— οἱ κάθε ἐλεύθερα σκεπτόμενο ἄνθρωπο, πού γιά συνειδητοποιήσει τόν κινδυνο ἀγχῆ θανάτου τῆς ψύσης καί τῆς ζωῆς ἀπό τίς μολύνσεις,

γείας στήν Παγκόσμια Ὀργάνωση Υγείας:

1) τόν Υπ. Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἄκουνε πού «κόπτεται» γιά τήν καλή ὑγεία (μέ τίς ἀντισυγκρολούγιες τοῦ)...

2) τόν Υπ. Δημόσιων Ἔργων καί τόν Νομάρχη Ἠλείας.

3) τούς δοκιμαστές τοῦ Ν. Ἠλείας,

4) τόν διομήχανο - δήμαρχο τοῦ Πύργου,

5) τήν «πολλά ὑποσχόμενη ἀλλά μηδέν πράσσουσα δημοκρατική ἀντιπολίτευση τοῦ Δήμου Πύργου. (Παραδεχόμαστε τήν ἀνπιποριά της νά ἐπιχεάσει ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου — μειοψηφεῖ — ἀλλά ὄχι καί νά μας ἐγκαταλείπει, ἐπειδή δέν ἐχει πολλούς ἐκλογικούς φίλους — «τό Καταφάχι εἶναι φασιστοχῶρι», μοῦ εἶπε δικηγόρος, δημοσιολόγος, τέκνο ἀγωνιστῆ...).

Καταγγέλουμε ὅλους αὐτούς σάν ἐγκληματικά ἀδιάφορους γιά τήν «ἀνοιχτή πλητγή» τῆς Μούτελης. Ἔνοχους γιά τήν διατήρηση τοῦ αἴσχους τῆς μεγάλης χαβούζας τοῦ Πύργου.

(συνέχεια στή σελ. 4).

ΝΑ ΑΘΩΩΘΟΥΝ

Οἱ δικαζόμενοι μαθητές τῆς Ἀμαλιάδας

...Ἀρχίσατε νά σάς θυμίσουμε τήν ὑπόθεση τῆς «παραπομπῆς» σέ δίκη 8 ἀγωνιστῶν μαθητῶν τοῦ Β' Λύκειου Ἀμαλιάδας (μιά πού ἡ μέρα τῆς δίκης ἔρχασε), γιά νά μήν ἔχετε γιά δικαιολογία» τήν λήσμονιά» καί γιά νά τονώσουμε τίς ἐνοχές σας γιά πιθανή ἀπάθειά σας... Καί γιά νά ΔΗΛΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΑΣ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΠΟΥ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ...

Μέ δυό λόγια ὅσα ἔγιναν:

Ὅλα ξεκίνησαν ἀπό τήν ἀποβολή δυό ἀπό τούς καθηγορούμενους, γιατί δέν πῆραν μέρος στήν παρέλαση τῆς 25ης Μάρτη.

Μέν συνέχεια οἱ συμμαθητές τους ἔκαμαν ἀπεργία ἀπό τά μαθήματα (ἀπεφασισμένη ἀπό τήν Γενική συνέλευσή τους), γιά νά δείξουν τήν ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ τους στούς ἄδικα τιμωρημένους καί τήν ΑΝΤΙΘΕΣΗ τους στήν ἀπόφαση τῶν καθηγητῶν, πού συγοντάριζαν (τουλάχιστον) τίς τρομοκρατικές ἐνέργειες τῆς Λυκειάρχισσας.

Καί λέμε «ἄδικα τιμωρημένους»:

1) γιατί εἶχαν λόγους πού δέν πῆραν μέρος στήν παρέλαση, τούς ὁποίους τό Συμβούλιο τῶν καθηγητῶν, ἐνεργοῦντας (ὅπως πάντοῦ καί πάντοτε) σάν «ΙΕΡΑ ΕΞΕΤΑΣΗ», δέν σεβάστηκε.

2) γιατί καί ἄλλοι μαθητές δέν πῆραν μέρος στήν παρέλαση ἀλλά δέν ἀποβλήθηκαν (σάς θυμίζει τίποτα αὐτή ἡ ΔΙΑΚΡΙΣΗ;)

Καί λέμε «τρομοκρατικές» τίς ἐνέργειες τῆς Λυκειάρχισσας:

1) γιατί ἀκολουθεῖ χωροφυλακίστικη τακτική στίς σχέσεις της μέ τά παιδιά. Ἰδιαίτερα σκληρή ὅμως εἶναι ἀπέναντι σ' ἐκείνους τούς μαθητές, πού ἀρνιοῦνται ἔμπρακτα τό τρίπτυχο τῶν Ρόλων:

—τοῦ καθηγητῆ — Σοφοῦ — Ἅγιου — τοῦ γυμνασιάρχη — Πάνσοφου — ΘΕΟΥ — ΑΦΕΝΤΗ

καί ψυσικά ξέρει ποιοί εἶναι αὐτοί...

2) γιατί ἡ ἄδικη ἀποβολή αὐτῶν τῶν μαθητῶν δέν ἤταν ἡ μόνη «τέτοια» ἐνέργειά της. Ὑπάρχουν μαθητές πού πηγαινοφέρνονται σέ γυμνάσια ἄλλων πόλεων ἐξ αἰτίας της...

ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΗΝ ΑΕΝΕ: ΑΓΚΑΙΝΑ καί τό ξέρει. Γιατί;

Στήν διάρκεια αὐτῆς τῆς ἀποχῆς λοιπόν, οἱ μαθητές κυκλοφόρησαν τήν παρακάτω προκήρυξη:

«Ἐμεῖς οἱ μαθητές τοῦ Β' Λυκείου ἀπεφασίσαμε ἀπό τά μαθήματά μας συμπαραστεκόμενοι στούς δυό συμμαθητές μας σύν τιμωρήθηκαν ἄδικα, μέ τριήμερη ἀποβολή, μέ τήν αἰτιολογία ὅτι δέν πῆραν μέρος στήν παρέλαση. Αὐτό εἶναι μιά ἀπό τίς πολλές τρομοκρατικές ἐνέργειες πού κατά καιρούς ἔχουν ἐπιδιδηθεῖ στό σχολεῖο μας. Ζητᾶμε ἐπανεξέταση τῆς ἀπόφασης αὐτῆς τοῦ σπιλόρου τῶν καθηγητῶν, παρουσία ἀντιπροσωπείας μαθητῶν, γιατί πιστεύουμε ὅτι ἡ ἀπόφαση εἶναι ἄδικη, ἐπειδή παρουσιάστηκαν ψευδῆ στοιχεῖα.

Οἱ μαθητές τῆς Β' Λυκείου»

Αὐτή εἶναι ἡ προκήρυξη τῶν μαθητῶν καί ἀναλαβαίνουν παλληγραφίστα τήν εὐθύνη τῆς ἐνέργειά τους.

Ὅπως μπορεῖτε νά διαπιστώσετε καί μόνοι σας ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΙΠΟΤΑ ΤΟ ΠΑΡΑΝΟΜΟ στήν προκήρυξη. Ἡ πρόταση, τό αἴτημα τῶν μαθητῶν ἤταν «ἐπανεξέταση τῆς ἀπόφασης, παρουσία ἀντιπροσωπείας μαθητῶν». Αὐτό εἶναι ἔγκλημα;...

Τό Κράτος ὅμως, ἀντί γιά συζήτηση, ἄρχισε τίς «πλάγιες» μέθοδες... Προσπάθησε νά «σπάσει» τήν ἀπεργία. Οἱ μέν καθηγητές μέ «σιμπουλές» καί μέ ἀπειλές, ὁ δέ ἐπιθεωρητής — ἔχοντας μεγαλύτερη ἐξουσία — μέ ἀπειλές, δωροδοκίες (ἄταξε δεύτερη ἐκδρομή στήν Β' λυκείου καί 100.000 δρχ. γιά τήν ἐκδρομή τῆς γ' λυκείου) καί μέ τρομοκρατικές ἐνέργειες ὅπως: ΜΠΑ, ΑΑΑΑ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙΣ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΤΗΝ ΖΑΚΥΝΘΟ....

(τά ἐντός τῆς ἀγγίλης εἶναι στοιχεῖα ἀπό προκήρυξη Ὁμάδας Μαθητῶν).

Οἱ ἐνέργειες αὐτές ἀπέτυχαν. Ἡ στάση τῶν μαθητῶν στήν Ἀμαλιάδα, ἄς γίνει μάθημα στούς συνδικατο — Πατέρες πού τρελαίνονται γιά παζαρέματα...

Μά ὅταν τό Κράτος ἀπυτυχαίνει νά ξεγελάσει μέ γλυφοζούρια, δέν τό μένει παρά νά ὀγδῆξει τήν μάσκα του.. ἔτσι κι ἔγινε.

Ἀνάλαβε «δράση» ἡ Χωροφυλακή μέ ἐντολή τοῦ εἰσαγγελέα. Μά μέ ποιά νομική καί ποιά ἠθική κάλυψη;

Ἡ σκοπιμότητα τῶν ἀνακρίσεων πού ἔγιναν εἶναι ὁλοφάνερη:

1) Γιά νά τρομοκρατηθοῦν οἱ μαθητές καί νά λυγίσουν...

2) Γιά νά δικαιολογήσουν τόν ἀγώνα στά εὐκολόπιστα αὐτιά τῆς «κοιμωμένης πλειοψηφίας» τῆς Ἀμαλιάδας. Σέ μιά ἐπαρχιώτικη πόλη (ἡσυχο;) καί ἀνάκριση σου ἀν μάθει ὁ «κοσμάκης» σέ ἀντιμετωπίζει σάν ἔνοχο...

Μά δέν σταμάτησαν ἐδῶ. Ἐνῶ γινόντουσαν ἀνακρίσεις, παρουσιάσαν καί μιά ΑΛΛΗ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ, τήν ὁποία «φόρτωσαν» στούς μαθητές (καί τήν ὑποία ἀρνοῦνται οἱ κατηγορούμενοι), καί ἡ ὁποία (κυκλοφορημένη ἀπό ἄγνωστους ἀγωνιστές στίς 26 Μάρτη) ἔχει τήν «κολάσιμη» φράση ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ.

(συνέχεια στή σελ. 4).

Ἀπεργία πείνας

πολιτικῶν κρατούμενων

Οἱ Γιάννης Σκανδάλης, Σοφία Κυρίτση, καί Φίλιππας Κυρίτσης, πού ἔχουν καταδικασεστεί μέ τόν τρομοκρατικό νόμο 774) 78 σέ φυλάκιση 5, 9 καί 5 χρόνια ἀντίστοιχα, κήρυξαν στίς φυλακές πού κρατοῦνται ἀπεργία πείνας διαμαρτυρόμενοι, γιά τίς ἄθλιες συνθῆκες πού ἐπικρατοῦν, καί γενικά γιά τό ὅλο «σωφρονιστικό» σύστημα.

Σημειώνουμε ὅτι καί παλιότερα οἱ παραπάνω κρατούμενοι εἶχαν καταφύγει σ' αὐτό τό μέσον προκειμένου νά ὑπερασπίσουν βασικά τους δικαιώματα.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΙ ΥΠΗΡΕΤΕΙ

Μιά κριτική στούς ὑποστηρικτές του

Ἡ λέξη κράτος συναντιέται καθημερινά στό λεξιλόγιο τῶν ἀνθρώπων. Οἱ λόγοι διαφέρουν καί πολλές φορές διαφορετικά.

Μιά κατηγορία ἀνθρώπων ἀσχολεῖται μέ τό κράτος γιά νά ἐκθειάσει τήν τάξη πού ἔχει ἐπιβάλει στήν κοινωνία. Ὑποστηρίζει ὅτι ὁρισμένοι τον εἶναι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πού σημαίνουν κι ὁλας στίς ἀποφάσεις καί στή δράση του. Ἡ ὑπερβολή του γιά τήν κοινωνική αὐτή κατηγορία εἶναι ἀνάγκαία παντοῦ καί πάντοτε μιά καί ἐξυπηρετεῖ τό σύνολο τῆς κοινωνίας. Χωρίς τό κράτος γι' αὐτούς δέν γίνεται (θέν εἶναι δυνατή) ἡ κοινωνική τάξη καί ἀρμονία.

Μιά ἄλλη κατηγορία ἀνθρώπων τό ὑποστηρίζει σάν ἀναγκαῖο κακό γιά ἕνα πολύφροντον χρονικό διάστημα. Πρόκειται γιά τούς Μαρξιστές - Λενινιστές. Αὐτοί ὑποστηρίζουν ὅτι ὑπάρχει κράτος καί κράτος. Ὑπάρχει ἀστικό κράτος ὄργανο στά χέρια τῶν καπιταλιστῶν, καί τό ἐργατικό κράτος στήν ὑπηρεσία τοῦ προλεταριάτου. Τό δεύτερο αὐτό κράτος (σύμφωνα μέ τούς Μαρξιστές - Λενινιστές) ἀν πράγματι εἶναι ἐργατικό θά λειτουργήσει σταδιακά σάν ἀντι — κράτος καί στό τέλος θά σβήσει. Γιά τήν ἀκρίβεια θά μαραθῆ.

Στά ἐπιχειρήματα ἐκείνων πού θέλουν τήν κατάργηση τοῦ κράτους ἀπαντοῦν:

«Χωρίς προηγούμενα νά παρέκει ἀπό σταθία, ἡ κατάργησή του εἶναι ἀδύνατη, εἶναι οὐτοπία».

Ἀλλά τί εἶναι τό κράτος; Εἶναι ἀναγκαῖο γιά ἕνα χρονικό διάστημα γιά τό ξεφύλλισμα τοῦ καπιταλισμοῦ ὅπως ὑποστηρίζουν οἱ Μαρξιστές - Λενινιστές; Εἶναι τέλος καταπιεστικός ἀπό τή φύση του θεσμός μέ σκοπό τή διαιώνιση τοῦ διαχωρισμοῦ μεταξύ ἐκμεταλλευτῶν καί ἐκμεταλλευομένων ὅποια κι ἄν εἶναι ἡ μορφήτους; Στά ἐρωτήματα αὐτά ἀπαντᾶμε χωρίς παρατυφές ὑποστηρίζοντας τό τελευταῖο καί ἐξηγοῦμε γιατί.

Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τό κράτος εἶναι μιά ἱεραρχική ὀργάνωση μέ σκοπό τήν ἐπιβολή τῆς τάξης, ὅπως τήν ἐννοοῦν οἱ κάθε φορά κάτοχοι τῶν μηχανισμῶν του. Δέν ἔχει καμμία ἀπολύτως σχέση ἰσοτιμίας μέ αὐτούς πού θρίσκονται στό χῶρο τῆς κυριαρχίας του. Δέν ἐκφράζει ὅπως λένε οἱ ἀφαιρετικοί ὑποστηρικτές του, τίς ἀπόψεις καί τά συμφέροντα ὅλων.

Εἶναι τό ὅπλο χέρι ἐκείνων πού κατέχουν κοινωνική, οἰκονομική, πολιτισμική κλπ. ζωή κάθε κοινωνίας.

Ὑποστηρίζει τίς ἀξίες καί τίς θεωρητικές ἀφαιρέσεις πού θεωρῶν ἀναγκαῖες ἐκείνοι πού κάθε φορά κατέχουν ὅλους τούς τρεῖς τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητας. Προσχαρίζει σέ κάθε του ἐκδήλωση τίς ἀξίες καί τίς ἀφαιρέσεις γιά παράδειγμα τῆς καπιταλιστικῆς κοινωνίας.

Προστατεύει λ.χ. τήν ἀξία ΧΡΗΜΑ παίρνοντας σέ κάθε περίπτωση τό μέρος ἐκείνων πού κατέχουν τήν ἀξία κόπη. Τήν ἀφαίρεση πού λέγεται ΠΑΤΡΙΔΑ τήν ὑποστηρίζει μέ μεγάλο φανατισμό μιά καί τή θεωρεῖ ἀκρογωνιαῖο λίθο τῆς κυριαρχίας του.

Ὅσους σκέφτονται ἀμφιστικα ἐνάντια στίς ἀξίες του, δχι μόνο τούς στιγματίζει, ἀλλά καί τούς τιμωρεῖ, φυλακίζει, σκοτώνει ἀνάλογα μέ τήν περίπτωση καί κατά τήν κρίση του. Γιά τά περισσότερα κράτη ἀκόμη καί ἡ ἀπλή ἐκφραση ἀντίθετων μέ αὐτά ἀπόψεων ἀποτελεῖ ἔγκλημα.

Μά οἱ ἀντιεξουσιαστές, ἀγωνιστές δέν ἐξαφανίστηκαν, παρά τήν φοβερή καταπίεση, παρά τίς κατακριθιές ἀπό αἶμα πού γέμισαν γιά τή συνοχή τους...

ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ

Στήν πορεία τῶν 200 χρόνων ἀντικρατικό ἀγῶνα ὑπάρχουν προσπάθειες ἀνατροπῆς, πού γιά μικρό διάστημα πετυχαν τήν παρόλληση τοῦ κράτους.

Γιά πρώτη φορά στήν Γαλλία τό 1871 μέ τήν περίφημη κομμούνα της. Ὁ Μπακούνιν στό βιβλίο του: «Ἡ κομμούνα τοῦ Παρισιοῦ καί ἡ ἰδέα τοῦ κράτους», παρουσιάζει τίς ἀγῶνα τῶν κομμουνάρων καί ἀναλύει τά αἴτια τῆς τελικῆς ἀποτυχίας.

Ἄλλη προσπάθεια ἀνατροπῆς τοῦ Κράτους καί τῶν ἀφεντικῶν ἔγινε στή Ρωσία, τό 1917, μέ μεγαλύτερη αὐτή τή φορά ἐπιτυχία. Ὅλοι πιστεύαν τότε ὅτι σήμανε ἡ ὥρα τῆς χειραφέτησης τῆς ἀνθρωπότητας.

Τά γεγονότα ὅμως τούς διέψευσαν: Ἡ νικηφόρα Ρώσικη ἐπανάσταση συνρίφτηκε ἀπό τήν γραφειοκρατική ἀντεπανάσταση. Τό Μάρτη τοῦ 1921 πάγκτηκε ἡ τελευταία φάση τῆς ἐπανάστασης.

Οἱ ναῦτες τῆς Κρονσάνδης ξεσηκώθηκαν ἐνάντια στά καινούργια ἀφεντικά (τοῦ ἀπολυταρχικοῦ καθεστῶτος). Πάλεψαν ἡρωϊκά ἀλλά νικήθηκαν.

Τό 1936 στήν Ἱσπανία νέα ἐπίθεση κατά τοῦ κράτους πετυχαίνει στήν ἀρχή ἀλλά μετά συντρίβεται. Μετά τήν φοβερή σφαγή τοῦ Β' παγκοσμίου πόλεμου (40 ἑκατ. νεκροί σύμφωνα μέ τούς ὑπολογισμούς τῶν ἀφεντικῶν) καί τήν ἐπέκταση τῶν γραφειοκρατῶν στήν Ἀνατολική Εὐρώπη καί τήν Κίνα, ἡ ἐξέγερση τοῦ Μάη τοῦ '68 στή Γαλλία, συντρίβει γιά ἕνα μήνα τό κράτος τῶν ἀφεντικῶν.

Τελικά ὅμως μέ τήν βοήθεια καί τῶν Σταλινικῶν τό κράτος ὀρθοποδέσε...

Παρά τίς ἀποτυχίες πού περιγράφαμε, ἡ ἀντίπαλο τοῦ κράτους συνεχίζουν καί θά συνεχίσουν τόν ἀγῶνα τους μέχρι τήν νίκη: τή συντρίβή τοῦ Κράτους καί τήν ἀντικατάστασή του ἀπό τίς «ἐλεύθερες κοινότητες τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν».

Ν' ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ

Στήν Ἑλλάδα τό κράτος θέσπισε τό 1978 τόν τρομοκρατικό νόμο 774, γιά νά ἐξουδετώσει τούς ἀντιπάλους του. Πρῶτα θύματά του εἶναι ὁ Φίλιππας καί ἡ Σοφία Κυρίτση πού καταδικάστηκαν σέ 9 καί 5 χρόνια φυλακή ἀντίστοιχα. Μαζί μέ αὐτούς ὁ Γ. Σκαναβέλης, συναγωνιστής τοῦ τραγικοῦ γαρφό Τσιρίνη, καί μιά σειρά ἄλλοι ἀγωνιστές.

Χιλιάδες ἄνθρωποι στήν Ἑλλάδα καί τό ἐξωτερικό ἔχουν ζητήσει μέ ψηφισμάτωσεις διαμαρτυρίας τήν ἀπελευθέρωση τῶν πολιτικῶν κρατουμένων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Εἶναι φανερό ὅτι τό Κράτος καί τά ἀφεντικά ἐνεργοῦν τήν τρομοκρατία γιά νά καθηλώσουν τό ἐξισκάμενο σέ ἄνοδο ἀντιεξουσιαστικό κίνημα. Σ' αὐτή τους τήν ἐπίθεση πρέπει νά ἀντιτάξουμε σθεναρή ἀμυνα.

Μέ κάθε τρόπο ἄς δείξουμε στό Κράτος ὅτι δέν μπορεῖ νά φιλοκλίζει ἀγωνιστές ἀνενόχλητα.

Ἄς ἀποφασίσουμε τήν ἐπίθεση τῶν ἀφεντικῶν πρίν εἶναι ἀργά. Πρίν ἐξαπολύσουν πογρόμ ἐναντίον μας καί μᾶς μετακαλέσουν. Παρόμοια σχέδια τό κράτος ὑπῆρχαν καί ὑπάρχουν...

Π. ΣΑΡΡΗΣ

ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΙΑ

ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ καί ΑΙΣΘΗΤΗΡΙΑΚΗ ΣΤΕΡΗΣΗ. Κανονίζει μορφές βασανισμοῦ τῶν πολιτικῶν κρατουμένων στήν Δ. Γερμανία.

Στήν Ὁμοσπονδιακή Γερμανία ὑπάρχει ἀπό τό 1970 μιά «εἰδική μεταχείριση» γιά πολιτικούς κρατουμένους πού ἤ πλειοψηφία τους κατηγορεῖται ὅτι ἀνῆκε στή RAF (Ὁμάδα Κόκκινου Στρατοῦ) καί στό SPK (Σοσιαλιστικό Κολλεκτίβισμό τῶν πανεπιστημίων τῆς Χαϊδελμπέργης, πού αὐτοπροσδιορίζονται σάν «ἀντιμπεριαλιστές» καί «κομμουνιστές». Αὐτή ἡ «εἰδική μεταχείριση» περιλαμβάνει:

1) Τήν ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ πού σημαίνει: Ἀστυνομική ἀκμαία κράτηση. Ὁ κρατούμενος ὁρίσκεται, σέ ἐσωτερικό τῆς φυλακῆς, μιά ἀπομόνωση, ἐνισχυμένη ἀπό τήν τοποθέτηση μιᾶς λαμπτῆς γρίλιας μπροστά στά κάγκελα τῶν παραθύρων ἤ μέ ὀλόλευρες πλάκες μπετόν πού ἐμποδίζουν κάθε ὀπτική ἐπαφή μέ τό ἐξωτερικό. Ὁ κρατούμενος εἶναι καταδικασμένος νά κάνει τόν καθημερινό του περίπατο μόνος ὅστε νά μήν ἔχει ἐπαφή μέ ἄλλους κρατουμένους. Ἐξαιρεῖται ἀπό τίς συλλογικές δραστηριότητες ἀκόμη καί ἀπό τίς θρησκευτικές καί τά νοσοῦ πού παίρνονται σέ ὁμάδες. Πολιτική λογοκρισία τῶν βιβλίων, περιοδικῶν, ἐφημερίδων καί λοιπῶν ἐντύπων. Περιορίζεται ἡ ἀλληλογραφία καί οἱ ἐπισκέψεις μέ μιά αὐστηρότητα πού μέχρι σήμερα ποτέ δέν εἶχε ἐφαρμοστεῖ στήν μεταπολεμική περίοδο.

2) Τήν ΑΙΣΘΗΤΗΡΙΑΚΗ ΣΤΕΡΗΣΗ. Εἶναι μιά ἐπεξεργασμένη μεθοδικά, ἐπιστημονικά, σχετικά νέα μορφή βασανισμοῦ. Βασίζεται στήν μερική ἤ ὁλική κατάχρηση τῶν αἰσθητήριων ἐρεθισμῶν, (θορύβων, ἀντιθέσεων φωτισμοῦ καί σκιᾶς χρωμάτων κλπ.) πού εἶναι ἀπαραίτητοι γιά τήν διατήρηση τῶν πιό θεμελιωδῶν ἀνθρώπινων λειτουργιῶν. Οἱ συνέπειές της εἶναι: Τό χάσιμο τῆς ἰκανότητας νά συγκεντρωθεῖ κανείς καί νά σκεφθεῖ μέ ἑνιαῖο τρόπο· ἀνικανότητα νά προσανατολιστεῖ κανείς στό χῶρο καί στόν χρόνο· κρίσεις ὀργῆς καί θλίψης· παραισθήσεις ὀπτικές, ἀκουστικές καί σεξουαλικές· τό αἴσθημα διχασμοῦ καί στέρησης τῶν μελῶν· καρδιακές (ἀναπνευστική ἀρρυθμία) καί κυκλοφορικές ἀνωμαλίες· ὑπερευαισθησία καί ὑπερδιεγερτικότητα στούς κανονικούς ἐρεθισμούς μόλις αὐτοί ἀποκατασταθοῦν. Αὐτές οἱ ἀνωμαλίες μπορεῖ νά εἶναι διαρκεῖς καί ἀνάλογες ἐφ ὅσον ἡ αἰσθητηριακή στέρηση συνεχίζεται πέρα ἀπό μερικές μέρες...

Μιά ἁπλή περιγραφή ἑνός «λευκοῦ κελλιοῦ» ἀκουστική ἀπομόνωση, τά πάντα θαμένα ἄσπρα, κι ἕνας πολύ δυνατός φωτισμός ἀπό «ΝΕΟΝ» μένει ἀνοικτός τήν μέρα, γιά νά σβύνει τήν ὕπαρξη τῶν περιγραμμάτων καί νά στερεῖ τούς κρατούμενους ἀπό κάθε αἰσθητηριακή διέγερση.

Στίς διαμαρτυρίες γιά τίς κτηνώδικες αὐτές κρατικές μεθόδες, παραμιλιάνεται καί ἕνα γράμμα πού ἔστειλαν... Παπάδες στόν Ὑπ. Δικαιοσύνης καί κατήγγειλαν ὅτι: πρόκειται γιά τίς σοβαρότερες προσβολές τῶν ἀνθρώπινων δικαιωμάτων, πού ἔχουν γίνει μέχρι σήμερα καί πού θαμίζουν φασισμό...»

(πηγή τό περιοδικό PANDERMA)

Τηλε-Γραμμμα 3

Φίλε Τήλε — ἄνθρωπε, θέν [illegible] «στή δάρσε» ἤ ἄν «τήν δήρσα[illegible] ἐμπόρεμε» στό ΝΑΤΟ.

Πάντως ἔμαις ἔδοι στό τήλε[illegible] μας κάνάλι ΑΓΩΝΙΑμε ὅμοια κα[illegible] μερα δεπως καί χτές, δλάπτοντας [illegible] πλασιέθες ν' ἀνταγωνιζόνται γιά [illegible] θά σέ πείσει νά χρησιμοποιήσεις [illegible] κό του «ἀπορπαντικό» γιά νά [illegible] τόν ἐχεμφαλό σου...

∴

Ὅταν τέτος ποιητές... τέτος [illegible] σές... τέτος ἄνθρωποι... γίν [illegible] γόν δικηγόρισκα... γίν [illegible] σκι... Ἰσκα τό «πολιτό κολό [illegible] τους».) μᾶς ἐπιστρέφουν τήν [illegible] τότε εἶναι πού λοχίζομα νά [illegible] σουνα.

— Χαῖρε Κάποιε, ἐρώτα[illegible] θέρκιτε

— Χαῖρε Βῶα — Ἔτι[illegible]

∴

...Στό μεταξύ θά συνεχίζομα νά [illegible] ζομα τούκη τήν φυλάδα, δου ὑπα[illegible] φωνές σάν τήν δική σου, Κόλλε[illegible] ναρωπεύαν τίς πρόαλλες καί μ[illegible]

«...Πῶς εἶναι δυνατόν νά κου[illegible] ἀφοῦ εἶναι τόσο ὡραῖο αὐτό πού κ[illegible] (Γιά τότο τόν ἀπλό λόγο μονοχ[illegible]

∴

ΔΙΑΨΕΥΔΟΥΜΕ κατηγο[illegible] τήν φήμη ὅτι τό γενικό ἀρχη[illegible] ΝΑΤΟ (Ν.Α. Εὐρώπης), ζήτησ[illegible] κατάλογο τῶν συνεργατῶν μας. [illegible] ὅλα αὐτά γι' αὐτό τό τεῦχος συν[illegible] καμε (μέ ἀλφαβητική σειρά): [illegible] σούλας Χρήστος, Ἀντωνόπουλος [illegible] Καραγιαννόπουλος Μπάμπης, Κ[illegible] νάστης, ΛΟΝΤΟΣ, Ἀθμπουρα[illegible] ΜΑΡΙΑ, ΠΑΡΗΣ, Σαρρῆς Π[illegible] πιτζῆς Ἀθμπης, Τσιτζῆς Νίκος.

∴

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΜΑΛΗΣΕΙ ΓΙΑ ΤΟ[illegible] ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΥΣ:

Γνωστή καί πολύ ἱστορία οἱ «σ[illegible] δες» καί τά «γρόλικαν» ἀπό τούς [illegible] στες στόν Πόρτο. Ὅλοι σας κάτ[illegible] τε μάθει. Κ. ὅμως σκεπτόμενοι [illegible] ναρωτιέστε ἄκομα ἀπό ποῦ ὁρίσκο[illegible] δύναμή τους, σᾶς τό λέμε: ἀπό τήν [illegible] ΠΗ καί τήν ΑΝΟΧΗ σας. Κατ[illegible] μας (ἐνισχύραχα) κάθε ἀπειλ[illegible] περισσοτικό... οὔτε φόβο... οὔτε [illegible] γιά δαύτους.

Πῶς νά σᾶς τό πῶ. Τρ[illegible] στόν σκοπό τοῦ τραγουδιοῦ: «[illegible] χωρά - Μαρία», τό σύνθημα: ΔΕΝ [illegible] ΝΑΣ, ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΔΕ[illegible] ΝΑΣ, ΔΕΝ ΠΕΡΝΑΣ.

Χρήστος Ἀθανάσ[illegible]

ΔΙΕΘΝΙΣΤΗΣ

Ἐκδότης:
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΟ[illegible]
Ἀγ. Μαρίνας 5δο
Τηλ. 27.983
Πόρτο Ἡλείας
Ὑπεύθυνος σύμφωνα μέ τό [illegible]

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΣΣΑ[illegible]
Ρωμαί 13
Πόρτο Ἡλείας
Ὑπεύθυνος Τυπογρ[illegible]
Α. ΓΙΟΒΑΝΙΣ Δ. ΣΤΡΑΚΑ[illegible]
Θεμιστοκλέους 80 — Ἐξ[illegible]
ΑΘΗΝΑ

63 χρόνια από τή Ρώσικη ἐπανάσταση

(Μέ ἀφορμή τήν 63η ἐπέτειο ἀπό τή μεγάλη Ὀκτωβριανή Ἐπανάσταση, δημοσιεύουμε δύο κείμενα τοῦ Α. ΣΤΙΝΑ)

«Ἡ ρωσική ἐπανάσταση εἶχε τήν ἴδια κατάληξη ποὺ εἶχαν καὶ ὅλες οἱ προηγούμενες ἐπαναστάσεις. Μιά μειοψηφία σφετερίζεται τήν ἐξουσία καὶ ξαναδίζει τίς μάζες στό ζυγό. Ἀπό θέω καὶ κάρα ὅτι λένε καὶ ὅσο λέτε, αὐτοί ποὺ ξανάσσαν τίς μάζες, γιά συνολικό, κομμουνισμό, ἐργατικό κράτος κλπ. δὲν εἶναι παρά ἀπάτη καὶ μόνο ἀπάτη. Τό κόμμα καὶ ἡ ἀκυβερνησία τῆς ΜΕΓΑΛΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ θά γίνουν τεῖχα στά χέρια τῶν νέων κυρίων τῆς μετεπαναστατικῆς κοινωνίας. ὅπλα καὶ μέσα ἐναντίον τῆς πάλης τῶν λαῶν γιά τήν ἀπελευθέρωσή τους καὶ ἐναντίον τῆς ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ...».

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ ΠΡΙΝ ΓΙΝΕΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Τόν Μάρτη τοῦ 1917 ξεσπάει στήν Πετρούπολη καί ἀπό ἐκεῖ ἁπλώνεται σ' ὅλη τή χώρα, ἡ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΙΩΝΑ ΜΑΣ. Αὐτή τήν ἐπανάσταση δέν τήν προετοίμασε καί δέν τήν διεύθυνε κανένας, οὔτε Κόμμα οὔτε ἄτομο. Ἦταν ἐντελῶς αὐθόρμητη, ἕνα φυσιολογικό προϊόν τῆς Ἱστορίας. Τό παλιό καθεστώς ἀνατρέπεται. Ἀπό τά ἀστικά δημοκρατικά καί σοσιαλιστικά κόμματα σχηματίζεται μιά κυβέρνηση μέ κύρια ἐντολή νά προετοιμάσει τή χώρα γιά ἐκλογές Συνταχτικῆς. Ἀλλά αὐτή ἡ Κυβέρνηση δέν ἦταν παρά ἕνας διακοσμητικός τύπος. Ἡ πραγματική ἐξουσία βρίσκεται στά χέρια τῶν σοβιέτ, συμβουλίων ἐργ. ποὺ εἶχαν ἐκλεγεῖ ἀπό τούς ἐργάτες, τούς στρατιῶτες, τούς ναῦτες, τούς χωρικούς· στά ἐργοστάσια, στά ὀρυχεῖα, στίς συνοικίες, στίς στρατιωτικές μονάδες, στά πλοῖα, στά χωριά. Σέ ὅλη τή χώρα, στά ἐργοστάσια, στά ὀρυχεῖα, στούς ὁρθρμους, στίς συνοικίες, στίς πλατεῖες, στούς στρατῶνες, στά χαρακώματα, στά πλοῖα, στά χωριά, παντοῦ οἱ ἐπαναστατημένες μάζες συζητοῦν μέ πάθος γιά τά πάντα. Διαρκῶς κάθε μέρα συγκεντρώσεις, συνελεύσεις, συνέδρια. ΤΟ ΚΡΙΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΕΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ ΑΦΥΝΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΑΝΟΙΧΤΟ ΤΟΥΣ ΣΟΦΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ, ΤΟΥΣ ΕΙΔΙΚΟΥΣ.

Τό Κόμμα τῶν μπολσεβίκων μέ τό σύνθημα: «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά σοβιέτ» μπαίνει ἐπικεφαλῆς τῶν ἐπαναστατημένων μαζῶν καί συγκεντρώνει στίς γραμμές του χιλιάδες ἐργάτες, στρατιῶτες καί ναῦτες.

Στίς 7 Νοέμβρη τό Δεύτερο πανρωσικό Συνέδριο τῶν σοβιέτ, καταργεῖ τήν Κυβέρνηση τοῦ Κερένσκυ καί παίρνει στά χέρια του καί τυπικά τήν ἐξουσία. Ἡ ἀνατροπή τῆς Προσωρινῆς Κυβέρνησης ἔγινε σχεδόν ἀναίμακτα. Δέν χρειάστηκε παρά μιά ἐπίθεση στά χειμερινά Ἀνάκτορα καί μερικές κανονιές ἀπό τά Θωρηκτά τῆς Κρονστάνδης. Ἡ πρώτη σοβιετική κυβέρνηση ἀποτελοῦνταν στή μεγάλη της πλειοψηφία ἀπό μπολσεβίκους μέ ἐπικεφαλῆς τόν Λένιν καί μερικούς σοσιαλεπαναστάτες τῆς ἀριστερᾶς μέ ἐπικεφαλῆς τή Μαρία Σπυριντόβα.

Τόν Αὔγουστο, δύο μῆνες πρίν ἀπό τήν ἀνατροπή τῆς Προσωρινῆς Κυβέρνησης, ὁ Λένιν γράφει τό «Κράτος καί Ἐπανάσταση».

Ἐκεῖ γράφει: «Τό προλετριάτο ἔχει ἀνάγκη ἑνός κράτους λένε καί ξαναλένε ὅλοι οἱ ὀπορτουνιστές, σοσιαλπατριῶτες καί ὑπαδοί τοῦ Κάουτσκυ, ποὺ μᾶς βεβαιώνουν ὅτι αὐτή ἦταν ἡ σκέψη τοῦ Μάρξ. Ξεχνᾶν ὅμως νά προσθέσουν πρῶτα - πρῶτα ὅτι τό προλετριάτο σήμερα μέ τόν Μάρξ ἔχει ἀνάγκη μόνο ἀπό ἕνα κράτος ξεφανιζόμενο — ἕνα κράτος μέ τέτοιο τρόπο διαμορφωμένο ποὺ ν' ἀρχίζει ἀμέσως νά ἐξαφανίζεται καί νά μήν μπορεῖ παρά νά ἐξαφανιστεῖ... Ἀντίς τῶν εἰδικῶν θεσμῶν μιᾶς προνομιούχου μειοψηφίας... ἡ πλειοψηφία μπορεῖ μόνη της νά ἐκπληρώσει ἀμέσως ὅλες τίς λειτουργίες. Κι ὅσο περισσότερο οἱ κρατικές λειτουργίες ἀναθέτονται στή μάζα τοῦ λαοῦ, τόσο λιγότερο εἶναι ἀναγκαία ἡ ὕπαρξη τοῦ κράτους... Ὁ λαός μπορεῖ νά περιορίσει τούς ἐκμεταλλευτές ἀκόμα καί μέ μιά ἁπλοϊσμένη «μηχανή», μάλιστα καί χωρίς καμιά «μηχανή», χωρίς κανένα εἰδικό ὄργανισμό, μέ τήν ἁπλή ὀργάνωση τῶν ἐνόπλων μαζῶν... Ὅσο πιό δημοκρατικό εἶναι τό κράτος, ἀποτελούμενο ἀπό τούς ἑνοπλισμένους ἐργάτες ποὺ ὅλεν εἶναι κράτος μέ τήν κανή σημασία τῆς λέξης» τόσο γρηγορότερα ἀρχίζει νά ξαπέφτει κάθε μορφή κράτους... Ἡ καμμούνα μπόρεσε σέ μερικές ὧρες νά ἀρχίσει τήν ἀνοικοδόμηση μιᾶς νέας προλεταριακῆς μηχανῆς... γιά νά ἐξασφαλίσει τήν ἐπέκταση τῆς δημοκρατίας στήν ὁποία ἡ γραφειοκρατία δέν θά ὑπάρχει...».

Σ' αὐτό τό βιβλίο ὁ Λένιν πολύ καθαρά καί πολύ ἁπλά μᾶς λέει ὅτι ἡ σοσιαλιστική μεταμόρφωση τῆς κοινωνίας δέν μπορεῖ νά πραγματοποιηθεῖ παρά μόνον ἀπό ἕνα «κράτος» ὅπου οἱ ἔνοπλοι ἐργάτες ἀσκοῦν ἄμεσα τήν ἐξουσία.

(συνέχεια στό ἑπόμενο φύλλο)

ΣΟΒ. ΕΝΩΣΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΣΘΟΝΙΑ

Στό Ταλίν τῆς Ἐσθονίας 1000 περίπου φοιτητές ἔκαναν διαδήλωση στούς δρόμους μέ αἰτήματα πού ἀρχίζαν ἀπό τήν καλυτέρευση τοῦ φαγητοῦ στίς φοιτητικές λέσχες μέχρι τήν ἀποχώρηση τῶν Ρώσων ἀπό τήν Ἐσθονία.

Μετά ἀπό τή διαδήλωση ἔγιναν 150 συλλήψεις.

Ὁ ραδιοφωνικός σταθμός τῆς Ἐσθονίας ἀπέδωσε τίς ἐκδηλώσεις σέ «ἀλήτες καί ταραχοποιούς» καθώς καί «στίς μυστικές ὑπηρεσίες τῆς Δύσης».

Νοιώθετε μιά ἐνστικτώδη δυσπιστία γιά κάθε τί πού εἶναι διανόηση καί ὠθεῖ στή διανοουμενοποίηση;

Σ' αὐτή τήν περίπτωση, καταλάβατε ὅτι:

α) Ἡ διανοητική λειτουργία εἶναι, μαζί μέ τή χειρωνακτική λειτουργία, τό ἀποτέλεσμα τοῦ κοινωνικοῦ καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας. Ἡ διανοητική λειτουργία εἶναι μιά λειτουργία ἀφηνικοῦ, ἡ χειρωνακτική εἶναι μιά λειτουργία σκλάβου. Καί ἡ μία καί ἡ ἄλλη εἶναι ἀξίου ἀξιοπρεπῶν καί θά τίς καταργήσομε καταργώντας τόν καταμερισμό τῆς ἐργασίας καί τήν ταξική κοινωνία.

β) Μέσα στόν ἀγώνα τῆς ἐπαναστατικῆς μπουρζουαζίας ἐνάντια στή φεουδαρχική τάξη καί τό θρησκευτικό πνεῦμα, ἡ κουλτούρα ὑπῆρξε ἕνα ὅπλο μεγάλης ἀπελευθέρωσης, ὅπλο ἀπομυθοποίησης. Ὅταν ἡ μπουρζουαζία ἔγινε μέ τή σειρά γιά μιά κυριάρχη τάξη, ἡ κουλτούρα διατήρησε γιά λίγο τήν ἐπαναστατική της ὁρμή. Δανσοσόμενοι ὅπως ὁ Φιωρά, ὁ Μάρξ, ὁ Μπακούνιν, ἔβγαλαν μέσα ἀπ' τά προλεταριακά αἰτήματα, ἐκφράσεις στίς ἀπεργίες καί στίς ταραχές, μιά ριζοσπαστική θεωρία πού, συνειδητοποιημένη καί ἐφαρμοσμένη ἀπό τούς ἐργάτες, θά μποροῦσε νά καταστρέψει τρῆτρα τή μπουρζουαζία.

γ) Ἀντίθετα, οἱ εἰδικευμένοι στοχαστές τοῦ προλετριάτου — ἐργατιστές διανοούμενοι καί διανοουμενοποιημένοι ἐργάτες — περιστάνανταις τούς ρήτορες, τούς πολιτικούς ἄνδρες, τούς ὁδηγούς τῆς ἐργατικῆς τάξης, μετάφεραν τή ριζοσπαστική θεωρία σέ ἰδεολογία, ἐνῶ ἀφέμα, σέ ἰδέες στήν ὑπηρεσία τῶν ἀφεντικῶν. Ὁ σοσιαλισμός καί οἱ παραλλαγές τοῦ γιακωβινισμοῦ (μπλανκισμός, μπολσεβικισμός...) ὑπῆρξαν τό κίνημα ἐκεῖνο ποὺ ἀναγγέλλει τή γραφειοκρατική δικτατορία πάνω στό προλετριάτο, ὅπως ἐμφανίζεται μέ ὅλα τά λεγόμενα ἐργατικά κόμματα, τά συνδικάτα καί τίς ἀριστερίστικες ὀργανώσεις.

δ) Οἱ διανοούμενοι ἀποστελοῦν τόν ἐφεδρικό στρατό τῆς γραφειοκρατίας, εἴτε πρόκειται γιά ἐργατιστές διανοούμενους εἴτε γιά διανοουμενιστές ἐργάτες.

ε) Ἡ κουλτούρα ἀποστελλεῖ σήμερα τό σχῆμα τῆς διανοητικῆς ἀφηρίσθωσης στό θέμα, τήν ἐτικέττα ποιότητας πού κάνει νά πουλιοῦνται ὅλα τά ἐμπορεύματα, τή μόνη στόν ἀνεστραμμένο κόσμο τοῦ ἐμπορεύματος. Μέ πρόσχημα τήν ἀναγκαιότητα τῆς μόρφωσης, ἡ κουλτούρα προσεταιρίζεται τήν ἀνάγκη γιά πρακτική γνώση καί τή μετατρέπει σέ διαχωρισμένη γνώση· ἐπιβάλλει μιά ὑπαρξία ἀφηρημένης γνώσης, μιά ἀποζημίωση γιά τό κενό τῆς καθημερινῆς ἐπιβίωσης, ποὺ θέλει νά θεωρεῖται γνώση χωρίς χρήση, καταλήγει πάντα νά ὑπηρετεῖ μία ἄνοδο στή γραφειοκρατία τῶν εἰδικῶν. Ἐπειδή πρόκειται γιά μιά γνώση τό θεωρητικό · ἐμπορευματικό σύστημα.

στ) Ἰδιαίτερα ἡ ἀποτιθέμενη οἰκονομική γνώση εἶναι μιά γραφειοκρατικοποιημένη ἀπάτη. Δέν ἔχει νόημα παρά μέσα στήν καπιταλιστική ὀργάνωση τῆς οἰκονομίας, χωρίς κι αὐτό νά εἶνι σίγουρο! Μόλις αὐτή καταργηθεῖ, ὁ κάθε ἐργάτης εἶναι καλύτερα προετοιμασμένος γιά τήν ὀργάνωση τῆς νέας παραγωγῆς ἀπό τόν πιό σοφό οἰκονομολόγο.

ζ) Ἡ ἄρνηση τῆς διανοουμενοποίησης δέν ἔχει νόημα ἔξω ἀπό τόν ἀγώνα γιά τήν κατάλυση τοῦ καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας, τῆς ἱεραρχίας, τοῦ Κράτους.

η) Οἱ ἐργατιστές διανοούμενοι εἶναι μαλάκες καί καθήματα. Σάν διανοούμενοι δείχνονται, μετά ἤ ἄνευ ντροπῆς, νά διατηροῦσσν μιά ἠγετική ἀποστολή. Κάτω ἀπό τό ρόλο καί τή λειτουργία τοῦ ἐργάτη, διανίζουν τήν ἀπάτη τοῦ ρόλου καί μία λειτουργία σκλάβου πού κανένας ἐργάτης δέν θέλει πιά. Διαλέγοντας νά δουλέψουν στό ἐργοστάσιο ἐνῶ οἱ ἐργάτες εἶναι ἀναγκασμένοι νά τό κάμνουν μέχρι τή στιγμή πού θ' ἀπελευθερωθοῦν ὁριστικά ἀπό τήν ἐργασία, εἶναι γελοῖοι καί ἀντεπαναστάτες (γιατί ἡ ἐκκλήση γιά θυσία εἶναι πάντα ἀντεπαναστατική).

θ) Ὅσοι ἐργάτες αἰσθάνονται παρήφανοι πού εἶναι ἐργάτες, εἶναι δουλοπρεπεῖς μαλάκες. Οἱ διανοουμενιστές ἐργάτες εἶναι τόσο καθάματα ὅσο ὁ ὁποιοσδήποτε ὑποψήφριος ἡγέτης ποὺ ποντάρει στή δουλικότητα τῶν «καλῶν ἐργατῶν».

ι) Ἡ ριζοσπαστική θεωρία, προϊόν τῶν ἀγώνων γιά τή χειραφέτηση τοῦ προλετριάτου, ἀνήκει στό ἐξῆς, μέ τήν πιό καθαρή καί ἁπλή μορφή της, σ' αὐτούς πού εἶναι ἱκανοί νά τήν ἐφαρμόσουν, στούς ἐπαναστάτες ἐργάτες. Δηλαδή σέ ὅλους τούς προλετάριους πού ἀγωνίζονται γιά τό τέλος τοῦ προλετριάτου καί τῆς ταξικῆς κοινωνίας. Ἀνήκει σ' ὅλους αὐτούς πού μπαίνουν στόν ἀγώνα γιά τή γενικευμένη αὐτοδιοίκηση, γιά τήν κοινωνία τῶν κυρίων χωρίς σκλάβους.

Ἐκ τῶν πραγμάτων, ἀγωνίζεστε ἤδη γιά μιά κοινωνία πού ὀργανώνεται μέ τέτοιο τρόπο ὥστε νά ἐξαφανίζονται οἱ διαχωρισμοί, ἡ ποικιλμορφία νά αὐξάνει μέσα στήν ἑνότητα τοῦ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου, τό σύνολο τῶν φυλακισμένων μέσα στήν κουλτούρα γνώσεων νά ἐπιστρέφει στήν πρακτική τοῦ ἁμιλλωμένου τῆς καθημερινῆς ζωῆς· ἡ γνώση νά θρίσκεται παντοῦ ὅπου εἶναι ἡ ἐπιθυμία· τό πάθος καί ἡ λογική νά εἶναι ἀδιαχώριστα· καί ἡ κατάργηση τοῦ καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας, σταδιακά στίς ἔσχατες συνέπειές της, νά δημιουργεῖ πραγματικά τίς προϋποθέσεις γιά κοινωνική ἁρμονία.

(ἀπό τό βιβλίο, «Ἀπό τήν ἄρνια ἀπαρτία στήν Γενικευμένη Αὐτοδιοίκηση», RATGEB — Διεθνές Βιβλιοφρικ).

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΩΡΕΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Πολλοί είναι αυτοί που γελάνε, όταν άκουνε τους αναρχικούς νά δποστηρίζουν, δτι δέν χρειαζόμαστε πάνω από 1 - 2 ώρες δουλειάς, γιά νά παραχθεί κάθε τι χρήσιμο στόν ανθρωπο. Γελάνε γιατί δλα τά παράσιτα τής κοινωνίας (αστοί, γραφειοκράτες, καμματιάκ δφεντικά, ήγέτες συρφετού- παπάδες κ. ἀλ.) ἔχουν καταθόβει νά τούς πείσουν, γιά τό πόσο χρήσιμη εἶναι ἡ δουλειά, πόσο ἐξευγενίζει τόν ἄνθρωπο καί τόν κάνει νά ξεχωρίζει ἀπό τά ζῶα κτλ.

Δέν ἀναρωτήθηκαν ὅμως ποτέ γιατί καί γιά ποιούς δουλεύουμε 8 ὧρες κι ἔν θά ἦταν δυνατό σέ μιά κοινωνία, χωρίς κράτος κι ἀφεντικά, νά δουλεύουμε 1 - 2 ὧρες τήν μέρα, γιά νά μήν πῶ λιγότερο.

Πρῶτα - πρῶτα ἕνα μικρό μέρος ἀπ' αὐτές τίς 8 ὧρες πηγαίνει στόν ἐργαζόμενο μέ τή μορφή μισθοῦ· τό ἄλλο, τό μεγαλύτερο, πάει γιά τ' ἀφεντικά. Γι' «8-ωρο γαμήσι» μεταφέρεται σέ λιμουζίνες, βίλλες, ἀεροπλάνα πολυτελή κότταρα, διαμάντια κτλ., γιά τούς πλούσιους.

Σέ μιά κοινωνία χωρίς πλούσιους θά εἴχαμε ἀμέσως μιά τεράστια μείωση τῶν ὡρῶν δουλειᾶς..

Μετά εἶναι καί τό ἑξῆς: Μπορεί νά δουλεύουν οἱ περισσότεροι ἀνθρωποι ἀλλά τό ζήτημα εἶναι τί κάνουν, τί παράγουν τί προσφέρουν. Γιά παράδειγμα ἕνας ποῦ δουλεύει σέ μιά τράπεζα, κουμάζεται μέν, ἀλλά δέν προσφέρει τίποτα στόν πολύ κόσμο. Προσφέρει μόνο στό καπιταλιστικό σύστημα, γιατί τό σύστημα αὐτό εἶναι ποῦ χρειάζεται τήν τράπεζα.

Σέ μιά ἐλεύθερη κοινωνία, ποῦ δέν θἆχει τράπεζες, οἱ ἐργαζόμενοι σήμερα σ' αὐτές, θά ἔκαναν κάτι χρήσιμο. Μήπως εἶναι λίγοι αὐτοί ποῦ δουλεύουν σέ τράπεζες, σέ διάφορα γραφεῖα καί γενικά στόν παρασιτικό «τριτογενή τομέα»; Ὄχι. Ἀντίθετα, ἀποτελοῦν ἕνα τεράστιο πλῆθος ἀνθρώπων. (Νομίζω ὅτι στίς Η.Π.Α., τό 60% τῶν ἐργαζομένων ἀσχολεῖται μέ τόν τριτογενή τομέα). Σέ μιά κοινωνία λοιπόν, ποῦ δέν θἆχει παρασιτικές δουλειές, θά ὑπάρχει μεγάλη μείωση τῶν ὡρῶν δουλειᾶς. (2)

Ἀλλά κι' ὁ ἐργαζόμενος ποῦ τό κότερο τοῦ πλουσίου, αὐτός ποῦ δουλεύει σέ μιά πολεμική βιομηχανία, αὐτός ποῦ χτίζει τούς στρατώνες καί τίς φυλακές κτλ., καί αὐτός κάνει κάτι ἄχρηστο.

Φυσικά δέν κατηγορῶ ὅλους αὐτούς τούς ἀνθρώπους, ὅπως δέν κατηγορῶ καί τούς διάφορους, μικροαπάλληλους, ποῦ δουλεύουν σέ διάφορες ἀχρηστες ὑπηρεσίες, γιατί ἀπλούστατα κάπου πρέπει νά ὁρῶν δουλειά, γιά νά φάνε. Δέν μπορεί π.χ. ὁ οἰκοδόμος νά πεῖ δέν φτιάχνω κυτή τή βίλλα ἐπειδή εἶναι τοῦ πλουσίου, γιατί ἀπλούστατα θά μείνει χωρίς δουλειά. Ἀπλά λέω ὅτι αὐτές οἱ δουλειές σέ μιά ἐλεύθερη κοινωνία δέν χρειάζονται. (3)

Ἄς μήν ξεχνᾶμε στό μεταξύ καί τούς ἀνθρώπους ποῦ φτιάνε τό κράτος (ἀστυνόμοι, στρατιωτικοί, δικαστές κ. ἀλ.). Ὅλοι αὐτοί τρώνε ἀπό τή δουλειά τῶν ἀγροτῶν καί τῶν ἐργατῶν. (4)

Μετά ἄς σκεφτοῦμε πόσα λαφτά δίνουμε (κι αὐτά τά λαφτά σημαίνουν περισσότερες ὧρες δουλειᾶς) γιά πολεμικούς ἐξοπλισμούς, γιά πυρομάχους, διαστημόπλοια κτλ. (5)

Πολλά ἀπό τά εἴδη ποῦ παράγονται εἶναι σκάρτα χαμηλῆς ποιότητας, γιά νά καταστρέφωνται γρήγορα καί νά παράγωνται ἄλλα, ἐνῶ ἄν ἦταν καλῆς ποιλειάδεσης θά χρειοῦσταν λιγότερη δουλειά. (6)

Πάλι μεγάλη μείωση στίς ὧρες δουλειᾶς θά γινόταν, ἄν ἡ κοινωνία χρησιμοποιοῦσε τήν ἀνάπτυξη τῆς τεχνικῆς γι' αὐτό τό σκοπό, κι ὄχι γιά πολεμικά τοῦ τύπου. (π.χ. Ὑπάρχει ἕνα ἀγροτικό μηχάνημα ποῦ κάνει δουλειά γιά 110 ἀνθρώπους. Ἀν ἡ κοινωνία δέθετε λαφτά, ὄχι γιά πολεμικά ἀροπλάνα ἀλλά γιά τέτοια μηχανήματα,..πόσο θά μειωνόταν οἱ ὧρες δουλειᾶς τοῦ ἀγρότη, ποῦ τώρα τοῦ 10 ὧρες μέσα στήν λάσπη; (7)

Σκέφου, ἄν ἐξαφανιστοῦν ὅλα τά αὐτοκίνητα μάς κάνουν καί δουλεύουμε 8 ὧρες, δηλ. ἄν φτιάξουμε μιά ἐλεύθερη κοινωνία, χωρίς κράτος καί πρόσωπο χους, πόσες ὧρες δουλειᾶς θά χρειαστεῖ; Ἐγώ πιστεύω ὅτι πάνω κάτω 1 - 2 ὧρες.

Καλό εἶναι ἐπίσης νά θυμόμαστε μερικά σημαιοφόρα γιά μερικούς ποῦ μιλᾶνε γιά «σοσιαλισμό»· ὅπου θά δουλεύουμε καί 10 ὧρες, τάχα γιά τίς ἀνάγκες μας... Αὐτοί ἔχοντας στό μυαλό τους ν' γίνουν νέα ἀφεντικά καί ἐκμεταλλευτές, ὅταν ἔρθουν στήν ἐξουσία, καλλιεργοῦν στούς ἁπλούς ἀνθρώπους αὐτή τήν ἰδέα γιά νά μποροῦν νά τούς κάνουν ὅ,τι θέλουν τώρα.

Παντοῦ στόν κόσμο ἀντιμετωπίζει ἡ ἴδια ἐκλογή: «Δουλέψτε γιά τό ἔθνος, γιά τήν πατρίδα, γιά τό σοσιαλισμό, γιά τόν ἀγγράδεστε αὐτοκίνητο, ἀλλά πρό πάντων ΔΟΥΛΕΨΤΕ...» (Δουλέψτε ἐπείς μισθοτοί σκλάβοι κι ἄλλο, γιά νά καθόμαστε ἐμεῖς περισσότερο...)

Ἀλλά ΟΣΟ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΔΟΥΛΕΓΟΥΜΕ, ΤΟΣΟ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΖΟΥΜΕ...

ΛΟΝΤΟΣ

ΜΟΥΤΕΛΗ

...Πίσω ἀπό τήν βιτρίνα τοῦ Κράτους...

(συνέχεια ἀπ' τήν σελ.1)

Τά ἀπόβλητα μιᾶς πόλης (Πύργος) ἀπομακρύνονται ἐξοντώνοντας ἕνα συνοικισμό (Καταρράχες). Καί νάτανε μόνο τό Καταρράχι ποῦ θλάπτεται... Κάτι τέτοιο θλέπουν μόνο οἱ κοινοβουλευτικοί. Ἡ μόλυνση τοῦ σπιτιοῦ σου χτυπᾶει καί τόν γείτονα... Ὁ ἀέρας μεταφέρει... εὐωδίες ἀπό τήν Μουτέλη σέ μεγάλη ἀπόσταση γύρω.

Τό μόνο ποῦ ἔκαμαν, Χρόνια τώρα, ἦταν νά καθαρίζουν κάποια σημεῖα, ὅ ταν «φράκαρε» κι' αὐτό ἀπό φόβο μήπως γενικευεῖ τό πρόβλημα καί πέσει πάνω τους ἡ γενική καταφρωνιά τῶν Πυργιωτῶν.

Ἄκομη ἔκαμαν ὑπόνομο ἕνα κομμάτι (300 μ. περίπου) τῆς Μουτέλης, μέ τεντόχρωνη ΗΛΘΕΙΑ ΑΛΛΑΓΗ τῆς κατευθυνσης ποῦ ἀκολουθοῦσε. Ἔτσι ἀντί γιά τήν παλαιά διαφορά — μέσα ἀπό ἀκατοίκητη περιοχή κατά ἕνα μεγάλο μέρος —, τώρα ἀθλιάζει σέ ἀποστραγγιστικό αὐλάκι, 150 μέτρα ἀπό τήν ἐκκλησιά παραθύρια καμιά 20ριά Καταρρασία καί τά καφενεῖα, περνᾶει ἔξω ἀπό χιώτικων σπιτιῶν καί σέ ἀπόσταση λιγότερη ἀπό 100 μέτρα ἀπό τά περισσότερα.

Κατεβαίνοντας λοιπόν ἀπό τόν Πύργο καί βαδίζοντας πάντα πάνω στόν ἴδιο δρόμο (Ἁγ. Μαρίνας) ἔχεις τό... προνόμιο νά συναντᾶς... δυό φορές τή Χαβούζα!!

ΕΙΣΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΠΑΘΗΣ

ΠΥΡΓΙΩΤΗ, ἐσύ ποῦ ἀνακουφίζεσαι στή λεκάνη τῆς τουαλέτας σου, θηλιάσου τούς ἀνθρώπους ποῦ παραλαμβάνουν τό σκ.... σου. Κάποτε πρέπει ν' ἀνασαίνουν χωρίς νά τούς ἔρχεται ἐμετός στήν συνέχεια. Γιά νά γίνει αὐτό πρέπει νά τούς σηκωθεῖς καί σύ, γιατί ἀλλοιώς φαίνονται «λίγοι» μόνοι τους. Ἄλλωστε τί εἶπαμε καί πιό πάνω: ἡ μόλυνση στό σπίτι τοῦ «γείτονα» δέν εἶναι ἁπλή προειδοποίηση γιά σένα, εἶναι κιλλας κίνδυνος, εἶναι ζωμιά...

Δέν ἔχει χρειάζονται πολλά λαφτά... ΤΑ ΕΧΟΥΝ ΑΓΠΑ ΤΑ ΛΕΦΤΑ. Ἀλλά ἱεραρχῶν τίς ἀνάγκες λαθεμένα, ὅταν δέν ἀδιαφορῶν ἡ δέν τά τρώνε.

Δέν θέλουν νά παραδεχτοῦν ὅτι ἡ μόλυνση σκοτώνει, γιατί τότε θά ἔπρεπε νά παραδεχτοῦν καί ὅτι ἡ «ρίζα τοῦ κακοῦ» ὁρίσκεται στίς μπετον - ένιες καί διομηχανικές συνθῆκες ζωῆς τῆς θανατηφόρας κοινωνίας τους...

Τέλος πάντων, ΤΑ ΑΠΟΒΑΝΤΑ ΤΟΥ ΕΡΤΟΣΤΑΣΙΟΥ ΣΟΥ Κ. ΞΥΣΤΡΗ ΔΕΝ ΤΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΣΤΑ ΠΝΕΥΜΟΝΙΑ ΜΑΣ. ΕΛΑΤΕ νά πάρετε τόν καφέ σας στίς αὐλές μας.. θάναι ἀρκετικός σίγουρα...

Ἔ ε ε ε καί σεῖς καλοδοκιμένοι στά ψηλά μπαλκόνια τῆς Ἀθήνας, ποῦ λαναρετε τόν μῦθο τοῦ «πραχιώτικου παραδείσου», γιά νά ξεγελάσετε τούς Ἀθηγαίους, ποῦ μπούχτιασαν ἀπό τά καυσαέρια, τούς θορύβους καί τά μποτιλιαρίσματα, ΕΛΑΤΕ 330 χιλιόμετρα μακριά νά γευεῖτε... χαβούζα.

Μά ΘΥΜΗΘΕΙΤΕ: στίς ἐκλογές ποῦ θἆρθουν, καί θά μᾶς φέρουν στόν νοῦ σας, καί θά σᾶς φέρουν ἐδῶ, γιά νά μᾶς πάρετε τήν ψῆφο μας, ΘΥΜΗΘΕΙΤΕ:

ΔΕΝ ΦΤΗΝΟΥΜΕ ΣΑΛΙΟ ΠΙΑ, ΦΤΗΝΟΥΜΕ ΜΟΥΤΕΛΗ...

(Αὐτά γιά τήν ὥρα. Περιμένουμε τήν κατάληξη τῶν ὑπογραφῶν ποῦ μαζεύτηκαν «ὑπόψεις» καί σταθήκαν στά ὀφφίκια πρόσωπα», καί θά ἐπανέλθουμε...

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΡΑ ΑΡΧΙΖΕΙ...

Χρήστος Ἀθανάσουλας
(Καταρραχαλος)

Οἱ ἔμποροι τῆς ὑγείας

Οἱ ἔμποροι τῆς ὑγείας αὐξήσαν τήν τιμή της. Πρίν λίγες μέρες οἱ γιατροί, σύμφωνα μέ ἀνακοίνωση τῆς ὀργάνωσής τους, αὐξῆσαν τήν τιμή περιθαλψης. Γιά τά γιατρεῖα ἀπό 300 σέ 500 δρχ. καί γιά τό σπίτι ἀπό 500 σέ 1.000

Βέβαια τίς προηγούμενες τιμές ὁ κόμβος τίς ἔμαθε ἀπό τίς ἐφημερίδες. Γιά τήν ἀκρίβεια οἱ μέχρι τώρα τιμές περιθαλψης ἦταν πολύ πάνω ἀπό τίς 300 καί 500 δρχ. ἀντίστοιχα. Μέ τήν καινούργια αὔξηση οἱ πραγματικές (καί ὄχι οἱ πλασματικές) τιμές, κατά τά φαινόμενα, θά γίνουν ἀπλησίστατες γιά τά «πληβειακά στρώματα»...

Οἱ γιατροί λοιπόν, παίζοντας κι αὐτοί τόν ρόλο τους μέσα στόν Ἑλληνικό καπιταλισμό, παίρνουν πρόσθιμο μέρος στήν κοσμογονία (αὐξήσεις καί κάνονται αὐξήσεις) τῶν καπιταλιστῶν ὑπερκερασταλαντῶν. Πλῆν ἀπειλῶν νά ἀφανίσουν κάθε ἐμμέλεια ζωῆς καί δύναμης ἀπό τούς ἐργαζόμενους.

Π. ΣΑΡΡΗΣ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

«Ἡ μετατροπή τοῦ πολέμου σέ ἐμφύλιο εἶναι τό γενικό στρατηγικό καθήκον στό ἀπώο πρέπει νά ἐπιοιαχεῖ ὅλη ἡ ἐργασία τῶν ἐπαναστατῶν κατά τή διάρκεια τοῦ πολέμου».

∴

Ἀπέναντι στούς ἐπίσημους λόγους, τούς σημαιοστολισμούς, τίς τυμπανοκρουσίες, τίς στρατιωτικές καί μαθητικές παρελάσεις, καί τό ἐθνικιστικό δηλητήριο τῆς ἀστικῆς τάξης.

Ἀπέναντι στόν πόθο (χρόνων τώρα) τῶν «ἐργατικῶν» κομμάτων, γιά πατριωτικούς καί ἀντισταστικούς τίτλους.

∴

Ὁ πόλεμος εἶναι ἀναπόσπαστα δεμένος μέ τήν ὑπαρξήγτοῦ καπιταλισμοῦ. Ἐφόσον ὁ καπιταλισμός διαιωνίζεται, ἀναπόφευκτα θά ὁδηγεῖ κατά διαστήματα στήν ἔκρηξη τοῦ πολέμου.

Ἡ δραστηριότητα αὐτῶν ποῦ μιλᾶνε γιά εἰρήνη καί γιά ἀφοπλισμό χωρίς παράλληλα νά ἀποκαλύπτουν τήν ὑπαρξη τοῦ καπιταλισμοῦ (μέ τήν δυτική ἤ τήν ἀναπολική του μορφή) σάν τήν κύρια αἰτία τοῦ πολέμου, καί νά ἀγωνίζονται γιά τήν ἀνατροπή του, εἶναι ἀεθτά ἀντιδραστικές.

Ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος ἦταν καί αὐτός πόλεμος ὅπως ὅλοι οἱ προηγούμενα. Πόλεμος μεταξύ ληστῶν γιά τό ξαναμοίρασμα τοῦ κόσμου.

Οἱ λαϊκές μάζες κάθε χώρας σύρθηκαν καί σφάχτηκαν στά πεδία τῶν μαχῶν, ἐξαπατημένες ἀπό τήν προπαγάνδα τῆς ἀστικῆς τάξης καί τῶν «ἐργατικῶν» κομμάτων, ἡ κάθε μιά γιά τά συμφέροντα τῶν «δικῶν» τῆς ἀφεντικῶν. Ἡ κατάληξη, καί τά χρόνια ποῦ ἀκολούθησαν ἔδειξαν ὅτι ὅλες οἱ ὑποσχέσεις γιά «συντριβή τοῦ φασισμοῦ» γιά «ἐλευθερία» γιά «δικαιοσύνη» γιά «σοσιαλισμό» δέν ἦταν τίποτ' ἄλλο παρά ἀπάτη πρώτου μεγέθους.

Τό 1915 ὁ Λένιν ἔγραφε γιά τά ρεύματα ποῦ δημιουργοῦνται μέσα στόν πόλεμο:

1) Ἡ φρόκη καί ἡ ἀπελπισία. Ἀπό δῶ τό δυνάμωμα τῆς ἀφησκείας. Οἱ ἐκλογτές καί πάλι ἄρχισαν νά γαμίζουν. Οἱ ἀντιθραστικοί ἀγαλλιόνται. «Ὅπου ὑπάρχει πόνος ἐκεῖ καί θρησκεία» λέει ὁ ἀρχιανιεθραστικός Μπάρκε καί ἔχει δίκιο.

2) Μίσος ἐνάντια στόν ἐχθρό. Αἰσθημα ποῦ ὑποκαθίσταται εἰδικά ἀπό τή μπουζουκοιαζία....

3) ΜΙΣΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΗ ΜΠΟΥΡ. ΖΟΥΑΖΙΑ ΜΑΣ ΑΙΣΘΗΜΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΠΟΥ ΑΠ' ΤΗ ΜΙΑ ΜΕΡΙΑ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΝ ΟΤΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥς ΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΑΞΙΚΟ ΤΟΥς ΕΧΘΡΟ ΚΑΙ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΜΕΡΙΑ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΝ ΟΤΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΧΥΔΙΑΙΑ ΦΡΑΣΗ...

Στήν Ἑλλάδα ὅταν τό ἐθνικιστικό δηλητήριο εἶχε διαδράσει τεράστιες ἀξες λαοῦ μιά χούφτα ἐπαναστατῶν θυσιῶν σύρισκαν μέ θάρος τό ἀνάστημα τους καί ἀγωνιστηκαν νά ἀντιγόσουν αὐτό τό τρόπο ρεθμα. Οἱ δυσκολίες ὑπῆρξαν ΑΝΥΠΕΡΒΑΝΤΕΣ. Οἱ περισσότεροι πέσανε κάτω ἀπό τό μαχαίρι καί τή πυρά τῶν σταλινικῶν καί τῆς ἀστικῆς τάξης.

ΝΑ ΑΘΩΩΘΟΥΝ

Νά ἀθωωθοῦν οἱ δυσαρεστημένοι μαθητές

(συνέχεια ἀπ' τήν σελ.1)

Ἕνα μέ ἐνάμισυ ἑκατομμύριο ἔλληνιστές φωνάζουν (καί θά φωνάξουν καί φέτος) στό Πολυτεχνεῖο (τουλάχιστον) σύνθημα: «ΘΑΝΑΤΟΣ... σέ κάθε ΡΩΤΑΜΕ τόν κ. Εἰσαγγελέα: «Σκέφτεται καί προτείνει στήν Γενική Διεύθυνση Ἀστυνομίας πόλεων νά τούς ἀλάβει καί νά τούς φέρει στήν Ἀθήνα γιά νά τούς δικάσει;...»

Ἀσχετα ἀπό αὐτά οἱ μαθητές κινοῦνται ὅτι κυκλοφόρησαν αὐτό τό προκήρυξη καί ΚΑΝΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ δέν τό ἀποδεικνύει.

Μά ποιόν νομίζουν ὅτι θά πείσουν τίς χοντροκομμένες ἐνέργειές τους;

Ἡ ἀθωότητα τῶν ἀφωνιστῶν εἶναι ἀδιαφόρεφη. Ἡ τρομοκρατία ἐναντίον τούς πάνω στούς μαθητές ἀποτελεῖ ἀντίξιμο τοῦ ἐνδυναμώθη ἀγώνα μας. ἐπεῖ ἔχει ἀκυθεμίες καί θέλει νά πραγματώσει... Τώρα... μά, ἡ τρομοκρατία δέν θά κερδίσει. Δέν φτάνει ἡ σταματήσει τούς ἀγωνιστές... ἀγωνιστές ποῦ ἔχουνται στούς ἀγῶνες. ἀνάλεία, σκέ ἀγωνιστοῦν, γιά νά γυρίσουν τούς κερδισμένους...

ΤΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΘΕΡΙΣΤΕΙ ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΔΙΚΗ, ΣΤΗΝ ΑΜΑΛΙΑΔΑ ΣΤΙΣ 11 ΝΟΕΜΒΡΗ